

Sygn. akt II K 1343/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Andrzej Haliński

Protokolant: staż. Kinga Wojtaszko

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-O. w G. – nie stawił się zawiadomiony prawidłowo po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 17 lutego, 28 maja 2015 r., 25 lutego 2016 r.

sprawy:

J. G., syna R. i M. z domu K., urodzonego w dniu (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w bliżej nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 30.10.2014 r. w G. poprzez nielegalne podłączenie do instalacji elektrycznej z pominięciem urządzenia pomiarowego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia energii elektrycznej o nieustalonej wartości, czym działał na szkodę (...) S.A., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się po odbyciu w okresach od 03.07.2012 r. do 14.12.2012 r. oraz od 24.05.2014 r. do 13.06.2014 r. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 25.02.2009 r. w sprawie II K 10/09 za czyn z art. 278 § 1 i 5 kk

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

I. oskarżonego J. G. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia z tym doprecyzowaniem, iż oskarżony czynu tego dopuścił się w okresie od bliżej nieustalonego dnia, lecz nie wcześniej niż od dnia 14 czerwca 2014 r., do dnia 30 października 2014 r. w G. w budynku przy ul. (...), czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 278 § 5 kk w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 października 2014 r. wymierza oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jedn. Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1058 ze zm.) oraz § 14 ust. 2 pkt 3, § 16, § 19 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokat A. W. (1) kwotę 826,56 zł (osiemset dwadzieścia sześć złotych 56/100) brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu J. G.;

III. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk, art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżonego J. G. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. G. jest właścicielem domu jednorodzinnego położonego w G. przy ul. (...) i jednocześnie jest jego głównym lokatorem. Okresowo wynajmuje też poszczególne pokoje osobom prywatnym, między innymi W. D. (1) i P. Z.. W 2008 r., wobec nieuiszczenia należności za dostarczaną energię elektryczną, dokonano zdjęcia licznika energii elektrycznej w przedmiotowym budynku i tym samym odłączenia go od dostaw energii elektrycznej. Następnie w trakcie kontroli poboru energii elektrycznej w przedmiotowym budynku kilkakrotnie ujawniono nielegalne podłączenie takiej energii, po raz ostatni przed zdarzeniami rozpatrywanymi w niniejszej sprawie kontrola taka miała miejsce w dniu 27 marca 2014 r., zostało wówczas stwierdzone ponownie nielegalne podłączenie energii elektrycznej, które zostało zlikwidowane.

Następnie w okresie od 24 maja 2014 r. do 13 czerwca 2014 r. J. G. odbywał część kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 25 lutego 2009 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 10/09. Po powrocie z jednostki penitencjarnej J. G. ponownie zamieszkał we wskazanym wyżej budynku i w nieustalonej dacie, nie wcześniej jednak niż dnia 14 czerwca 2014 r., dokonał ponownego nielegalnego podłączenia energii elektrycznej do przedmiotowego budynku z pominięciem urządzenia pomiarowego i od tej daty aż do dnia 30 października 2014 r. w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia energii elektrycznej o nieustalonej wartości, czym działał na szkodę (...) S.A. w G..

W dniu 30 października 2014 r. funkcjonariusze Komisariatu (...) Policji w G. udali się na ulicę (...) w G., gdzie według posiadanych przez nich informacji miało mieć miejsce nielegalne pobieranie energii elektrycznej. Na miejscu funkcjonariusze zastali J. G. i stwierdzili brak licznika energii elektrycznej przy jednoczesnym korzystaniu w zajmowanym przez niego budynku z urządzeń wymagających zasilania taką energią, w związku z czym zawiadomili pracowników (...) S.A. w G.. Po przybyciu na miejsce interwencji pracownicy tej spółki (...) potwierdzili nielegalny pobór energii elektrycznej, dokonywany w ten sposób, że podłączony został dodatkowy przewód do zacisku zasilającego w złączu kablowym znajdującym się na zewnątrz budynku i tak dokonane podłączenie było doprowadzone do wnętrza budynku, co umożliwiało nielegalne pobieranie energii elektrycznej. Podczas kontroli ujawniono w budynku wpięte w instalację urządzenia elektryczne w postaci lodówki, grzejników, bojlera, sprzętu RTV i oświetlenia, które były podłączone i w chwili kontroli pobierały energię. Lokal zajmowany przez oskarżonego J. G. nie posiadał ani licznika pobieranej energii elektrycznej, ani umowy na dostarczenie energii elektrycznej. Kontrolujący zlikwidowali nielegalne podłączenie. J. G. został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji, przeprowadzono również przeszukanie jego osoby.

/Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. G. k. 24, 68, 102-103; zeznania świadka D. R. k. 5-5v., 102; zeznania świadka W. D. (1) k. 10v.; zeznania świadka P. Z. k. 12v.; protokół kontroli k. 7-9; protokół oględzin miejsca k. 14-15; protokół zatrzymania osoby J. G. k. 2; protokół przeszukania osoby J. G. k. 16-17; protokół kontroli k. 7-9; odpis wyroku wraz z informacją o okresach odbycia kary k. 33-35/

Prokurator Prokuratury Rejonowej G.-O. w G. oskarżył J. G.

o to, że w bliżej nieustalonym okresie, nie później niż do dnia 30.10.2014 r. w G. poprzez nielegalne podłączenie do instalacji elektrycznej z pominięciem urządzenia pomiarowego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia energii elektrycznej o nieustalonej wartości, czym działał na szkodę (...) S.A., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się po odbyciu w okresach od 03.07.2012 r. do 14.12.2012 r. oraz od 24.05.2014 r. do 13.06.2014 r. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 25.02.2009 r. w sprawie II K 10/09 za czyn z art. 278 § 1 i 5 kk, tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

/Akt oskarżenia k. 39-41/

Oskarżony J. G. jest kawalerem, ma jedno dorosłe dziecko, nie ma nikogo na utrzymaniu. Posiada wykształcenie podstawowe, nie ma wyuczonego zawodu, nie pracuje, utrzymuje się ze zbieractwa i prac dorywczych, posiada majątek w postaci domu jednorodzinnego. Odnośnie stanu zdrowia wskazuje na astmę i problemy z sercem, nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo, nie deklaruje uzależnień.

Oskarżony J. G. był dotychczas kilkukrotnie karany, w tym czterokrotnie za przestępstwa kwalifikowane z art. 278 § 1 i 5 kk. Za przestępstwa z art. 278 § 1 i 5 kk były mu wymierzane kary pozbawienia wolności i grzywny, te pierwsze dwukrotnie z warunkowym zawieszeniem ich wykonania (przy czym w jednym wypadku następnie zarządzone wykonanie takiej kary), w trzecim i czwartym wypadku była to bezwzględna kara pozbawienia wolności. W szczególności wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 25 lutego 2009 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 10/09 został skazany za przestępstwo kwalifikowane z art. 278 § 1 i 5 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresach od 03.07.2012 r. do 14.12.2012 r. oraz od 24.05.2014 r. do 13.06.2014 r.

/Dowód: dane o oskarżonym k. 27, 67; dane o karalności k. 158-160; odpisy wyroków wraz z informacjami o okresach odbycia kar k. 33-35, 75, 76, 79, 107-107/

Oskarżony J. G. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż zamieszkuje w budynku jednorodzinnym przy ul. (...) w G. i dom ten jest jego własnością. Wskazał, że jest osobą bezrobotną, utrzymuje się ze zbierania i sprzedaży złomu, a pieniądze, które uda mu się zarobić, wystarczą mu jedynie na zaspokojenie podstawowych potrzeb życia codziennego, przez co od około 3 lat nie posiada licznika prądu, licznik ten został zdjęty przez firmę (...) ze względu na brak płatności za prąd. Oświadczył, iż zamieszkuje sam i tylko on korzystał z energii elektrycznej. Dodał, że nikt mu nie pomagał podłączyć energii elektrycznej i dokonał tego samodzielnie. Nadmienił, że bardzo żałuje popełnionego czynu. Przyznał też, iż w przeszłości był już karany za kradzież energii elektrycznej.

Przesłuchany w toku postępowania sądowego oskarżony J. G. ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i podtrzymał złożone wcześniej wyjaśnienia. Dodał, że nie pamięta, kiedy była poprzednia kontrola z E., gdy stwierdzono nielegalny pobór prądu, i nie wie, kiedy poprzednim razem przed październikiem 2014 r. przyjechali z E. i odłączyli podłączenie prądu. Nadmienił, że przebywał w areszcie w 2011 i 2012 r., a także w maju i czerwcu 2014 r. Oskarżony stwierdził ponadto, że oprócz niego do listopada 2014 r. mieszkali w jego domu również inne osoby, ale obecnie już nie mieszkają.

Na rozprawie w dniu 28 maja 2015 r. oskarżony J. G. dodatkowo wyjaśnił, że nielegalnego podłączenia w jego domu nie dokonał on, a jego współlokatorzy, zaś on to wziął na siebie, bo jest to jego mieszkania. Dodał, że tymi lokatorami byli A. W. (2) i M. K., on wtedy siedział, przyjechał i było to podłączone, było to chyba w lipcu czy w sierpniu, zaś lokatorzy ci mieszkali tam wcześniej niż W. D. (1) i P. Z.. Oskarżony zaznaczył, że jak współlokatorzy podłączyli ten prąd, to wyłącznie oni z tego korzystali, natomiast on sam miał podłączoną tylko lodówkę i poza tym nie korzystał z tego prądu.

/Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. G. k. 24, 68, 102-103/

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu analiza zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego prowadzi do jednoznacznego wniosku, że oskarżony J. G. dopuścił się popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, aczkolwiek Sąd zmodyfikował, ze wskazanych dalej przyczyn, opis przedmiotowego czynu w zakresie dotyczącym czasu popełnienia przestępstwa.

Do powyższego wniosku Sąd doszedł po dokonaniu analizy całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Przede wszystkim jednak Sąd miał na uwadze zeznania świadka D. R., tj. osoby, która z ramienia pokrzywdzonego dokonała w dniu 30 października 2014 r. kontroli legalności poboru energii elektrycznej w budynku zajmowanym przez oskarżonego, w mniejszym zakresie zeznania świadków P. Z. i W. D. (1), tj. osób wynajmujących od

oskarżonego pokoje w jego domu, a także dowody w postaci dokumentów, w tym przede wszystkim przedstawiających przebieg i wyniki czynności podjętych w budynku w G. przy ul. (...) w dniu 30 października 2014 r. Dowody te uzupełniały się i razem pozwalają na poczynienie jednoznacznych ustaleń faktycznych. Zeznania wskazanych świadków są przy tym jasne, logiczne, konsekwentne i współgrają z dowodami dokumentarnymi, a w tej sytuacji brak jest zdaniem Sądu jakichkolwiek podstaw do kwestionowania ich wiarygodności. Z kolei zabezpieczone w toku postępowania dowody w postaci dokumentów nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności, zostały sporządzone we właściwej formie przez uprawnione do tego osoby i należy je w konsekwencji uznać za pełnowartościowy materiał dowodowy.

Za częściowo wiarygodne Sąd uznał natomiast wyjaśnienia oskarżonego J. G., ponieważ tylko w części współgrają one z wymienionymi już wyżej dowodami i nie są konsekwentne, albowiem oskarżony zmieniał podawaną wersję wydarzeń. Ze wskazanych dalej względów Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w toku postępowania sądowego na rozprawie w dniu 28 maja 2015 r. co do wykonania nielegalnego podłączenia energii elektrycznej oraz korzystania z takiego podłączenia, albowiem po pierwsze są one sprzeczne z wcześniejszymi wyjaśnieniami oskarżonego, a po drugie nie korespondują z innymi dowodami i zdaniem Sądu nie sposób nawet jednoznacznie uznać, aby dotyczyły one okresu rozpatrywanego w niniejszym postępowaniu. Sąd za wiarygodne uznał natomiast wyjaśnienia oskarżonego złożone w toku postępowania przygotowawczego oraz podczas przesłuchania na rozprawie, bowiem w tym zakresie są one jasne, logiczne i współgrają z innymi dowodami.

Przechodząc do bardziej szczegółowego omówienia dowodów wskazać należy, co już wyżej zasygnalizowano, iż nie budzą wątpliwości dowody dotyczące przebiegu zdarzeń w dniu 30 października 2014 r. w postaci konsekwentnych, jasnych i logicznych zeznań świadka D. R., które z tego powodu należało uznać za wiarygodne, jak również w postaci dowodów dokumentarnych.

Wskazany wyżej świadek w jasny i logiczny sposób opisał przebieg i rezultaty czynności kontrolnych z dnia 30 października 2014 r. Z jego zeznań wynika, że w konsekwencji interwencji funkcjonariuszy Policji dokonał kontroli budynku przy ul. (...), gdzie wykryto nielegalne podłączenie energii elektrycznej, wskazując następnie precyzyjnie sposób jego dokonania. Z jego zeznań wynika przy tym, że do sieci wpięte były różnego rodzaju urządzenia elektryczne, które były włączone w trakcie kontroli. Nadto, świadek oświadczył, że ostatnia kontrola w budynku należącym do oskarżonego miała miejsce na przełomie marca i kwietnia 2014 r.

Z zeznaniami wskazanego wyżej świadka korespondują dowody dokumentarne.

W szczególności wskazać należy tutaj na dowody w postaci protokołu kontroli (k. 7-9) oraz protokołu oględzin miejsca – budynku jednorodzinny przy ul. (...) (k. 14-15), z których to dokumentów wynika fakt braku licznika zużycia energii elektrycznej i aktualnej umowy na dostarczanie tej energii, i które wskazują na sposób nielegalnego podłączenia energii elektrycznej do budynku zajmowanego przez oskarżonego oraz to, jakie urządzenia elektryczne znajdowały się w tym mieszkaniu podczas kontroli. Pozostałe dowody dokumentarne w postaci w szczególności protokołu zatrzymania osoby J. G. (k. 2) i protokołu przeszukania jego osoby (k. 16-17) dotyczyły okoliczności i wyników czynności podjętych wobec osoby oskarżonego już po dokonaniu stwierdzenia nielegalnego poboru energii elektrycznej i nie mają one istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Również zeznania świadka P. Z. są co do zasady jasne, logiczne oraz współgrają z innymi dowodami i brak jest podstaw do kwestionowania ich wiarygodności. Świadek ten, który przebywał w budynku zajmowanym przez oskarżonego w dniu 30 października 2014 r., potwierdził, iż wynajmował w nim pokój od maja 2013 r. i przez ten okres praktycznie cały czas był w tym domu podłączony prąd i początkowo nie domyślał się, że jest to podłączenie nielegalne, ale na początku 2014 r. (należy uznać, iż świadek miał najprawdopodobniej na myśli kontrolę z marca 2014 r.) była kontrola i domyślił się, że podłączenie było nielegalne. Świadek dodał, że później przez pewien czas nie było go w tym budynku, a jak wrócił, to prąd znowu był, przy czym w świetle pozostałych dowodów musiało być to ponownie podłączenie nielegalne.

Istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy nie miały zeznania świadka W. D. (1), również wynajmującego od oskarżonego pokój. Nie podał on bowiem okoliczności mogących mieć istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy poza stwierdzeniem, zaś z jego zeznań wynika, że w dacie kontroli z 30 października 2014 r. przebywał w tym budynku zaledwie od kilku dni. Świadek dodał, że w tej sytuacji nie interesował się kwestią podłączenia prądu, przyznał natomiast, że dom był ogrzewany elektrycznie za pomocą „farelek”, co koresponduje z innymi dowodami i potwierdza, iż w budynku była podłączona energia elektryczna.

W świetle omówionych wyżej dowodów, ale także wskazań doświadczenia życiowego, za jedynie częściowo wiarygodne należy uznać wyjaśnienia złożone przez oskarżonego J. G., przy czym wątpliwości co do wiarygodności wyjaśnień oskarżonego dotyczą tej ich części, w której oskarżony w toku postępowania sądowego w dniu 28 maja 2015 r. stwierdził, iż nie on wykonał nielegalne podłączenie energii elektrycznej będące przedmiotem niniejszego postępowania – tj. to, które zostało dokonane po ostatniej kontroli przeprowadzonej przez E., mającej miejsce w marcu 2014 r. – oraz, że korzystał z takiego podłączenia jedynie w ograniczonym zakresie, podłączając lodówkę. Wyjaśnienia takie nie tylko nie korespondują z innymi dowodami, ale również stoją w sprzeczności z poprzednimi wyjaśnieniami oskarżonego. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są również niejasne, albowiem wskazał on, że podłączenia dokonali lokatorzy A. W. (2) i M. K., kiedy on siedział (w domyśle był pozbawiony wolności), i po powrocie było to już podłączone, jednocześnie wskazał jednak, że było to chyba w lipcu albo sierpniu (podczas gdy w 2014 r. oskarżony opuścił jednostkę penitencjarną w połowie czerwca), zaś wyżej wymienieni zamieszkiwali w jego budynku jeszcze przed P. Z. i W. D. (1), podczas gdy z zeznań tego pierwszego wynika, że mieszkał w tym budynku od maja 2013 r., a w tym przypadku opisywana przez oskarżonego sytuacja, nawet jeżeli hipotetycznie przyjąć, że miała miejsce, nie mogła dotyczyć okresu objętego zarzutem postawionym oskarżonemu w niniejszej sprawie, lecz musiała dotyczyć okresu wcześniejszego, jeszcze sprzed kontroli przeprowadzonej w marcu 2014 r.

Za wiarygodne Sąd uznał natomiast wcześniejsze wyjaśnienia oskarżonego, albowiem są one jasne, logiczne i korespondują z innymi dowodami. Z wyjaśnień tych, w których oskarżony jednoznacznie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wynika, że oskarżony z uwagi na trudną sytuację materialną sam dokonał nielegalnego podłączenia energii elektrycznej i następnie korzystał z energii elektrycznej (w świetle ustaleń kontroli z dnia 30 października 2014 r. to ostatnie stwierdzenie jest logiczne), przy czym oskarżony nie był jedynie w stanie przypomnieć sobie daty poprzedniej kontroli, ta wynika jednak z innych dowodów, przyznał natomiast, że co do zasady nielegalny pobór energii elektrycznej w jego budynku trwał od kilku lat (ta okoliczność znajduje natomiast potwierdzenie z odpisach wyroków skazujących wcześniej wydanych wobec skazanego).

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności Sąd uznał, iż zebrany w toku postępowania materiał dowodowy pozwala na jednoznaczne przypisanie oskarżonemu J. G. w ramach czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia popełnienia tego, iż w okresie od bliżej nieustalonego dnia, lecz nie wcześniej niż od dnia 14 czerwca 2014 r., do dnia 30 października 2014 r. w G. w budynku przy ul. (...) poprzez nielegalne podłączenie do instalacji elektrycznej z pominięciem urządzenia pomiarowego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia energii elektrycznej o nieustalonej wartości, czym działał na szkodę (...) S.A..

Jak już wyżej wskazano, Sąd dokonał pewnej modyfikacji opisu czynu w stosunku do tego, jaki zamieszczony został w zarzucie. W odniesieniu do czasu popełnienia czynu Prokurator słusznie przyjął, iż nie da się jednoznacznie ustalić daty początkowej i poprzestał na użyciu określenia „w bliżej nieustalonym okresie”. W tym zakresie wskazać należy jednak, iż poprzednio wydanymi wyrokami skazującymi przypisano oskarżonemu popełnienie w tym samym miejscu szeregu przestępstw kwalifikowanych z art. 278 § 1 i 5 kk i datę końcową popełnienia ostatniego z nich oznaczono na dzień 27 marca 2014 r., pokrywający się zresztą z datą poprzedniej kontroli wynikającą z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie. W tej sytuacji, z uwagi na powagę rzeczy osądzonej, w niniejszej sprawie teoretycznie można było przypisać oskarżonemu popełnienie przestępstwa w okresie nie wcześniej niż od dnia 28 marca 2014 r. Należy jednak mieć również na uwadze, iż oskarżony następnie w okresie od 24 maja 2014 r. do 13 czerwca 2014 r. był pozbawiony wolności, więc w okresie tym nie mógł popełniać zarzucanego mu w niniejszej sprawie przestępstwa. Zdaniem Sądu zgromadzone dowody nie dają również wystarczających podstaw do dokonania pewnego

ustalenia, iż nielegalny pobór energii elektrycznej pod wskazanym w zarzucie adresem miał miejsce od razu po kontroli przeprowadzonej w dniu 27 marca 2014 r. przed dniem 24 maja 2014 r., na tę okoliczność zeznał jedynie świadek P. Z., jednak jego zeznania nie są kategoryczne, przy czym przyznał on, że po tej kontroli przez pewien okres (około miesiąca) go nie było, zaś dopiero po powrocie prąd był znowu podłączony. W konsekwencji Sąd uznał, iż oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu w okresie od bliżej nieustalonego dnia, lecz nie wcześniej niż od dnia 14 czerwca 2014 r.

Zdaniem Sądu nie budzi wątpliwości możliwość przypisania oskarżonemu J. G. winy w zakresie przypisanego mu czynu. Oskarżony jako osoba dorosła i w pełni poczytalna, albowiem w tej ostatniej kwestii w toku postępowania nie ujawniły się wątpliwości odnośnie poczytalności oskarżonego, z pewnością zdawał sobie sprawę z charakteru popełnionego przez siebie czynu i miał możliwość pokierowania swoim postępowaniem. Ponadto, biorąc pod uwagę powszechny charakter przestępstwa przeciwko mieniu, jakiego dopuścił się oskarżony, oraz wcześniejszą karalność J. G. za czyny kwalifikowane z tego samego przepisu, oskarżony bez wątplenia zdawał sobie sprawę, iż zachowanie, którego się dopuścił, ma charakter przestępstwa. W ocenie Sądu oskarżony działał umyślnie, w formie zamiaru bezpośredniego, chcąc dokonać zaboru energii elektrycznej w celu jej przywłaszczenia i wykorzystania dla własnych celów, co zresztą przyznał w złożonych przez siebie wyjaśnieniach w tej części, w której Sąd uznał je za wiarygodne.

Sąd przychylił się do wskazanej przez Prokuratora kwalifikacji prawnej czynu objętego aktem oskarżenia, albowiem stanowi on występki określony w art. 278 § 1 i 5 kk. J. G. poprzez wykonanie nielegalnego podłączenia do instalacji elektrycznej

z pominięciem układu pomiarowego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia energii elektrycznej o nieustalonej wartości, czym działał na szkodę (...) S.A.

w G.. Innymi słowy oskarżony dokonał zaboru w celu przywłaszczenia energii elektrycznej, uzyskując w sposób bezprawny dostęp do źródła energii poprzez wykonanie podłączenia się do sieci elektrycznej z pominięciem układu pomiarowego, a w konsekwencji korzystał z energii bez zapłaty. Dla kwalifikacji prawnej czynu nie ma przy tym znaczenia, iż niemożliwe jest ustalenie wysokości szkody poniesionej przez pokrzywdzonego (która jednak z pewnością nastąpiła, albowiem prąd był pobierany), gdyż kradzież energii określona w art. 278 § 5 kk stanowi występki niezależnie od wartości skradzionej energii, ponieważ art. 119 kodeksu wykroczeń dotyczy jedynie kradzieży rzeczy, a więc przestępstwa z art. 278 § 1 kk (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2000 r., sygn. akt I KZP 43/00, OSNKW 2001/1-2/4). Na marginesie dodać należy, iż dla przypisania sprawstwa czynu kwalifikowanego z art. 278 § 1 i 5 kk nie jest wymagane, aby sprawca dokonał samodzielnie nielegalnego podłączenia do instalacji elektrycznej. Wystarczy, że sprawca swoim zachowaniem zrealizował przynajmniej czynność czasownikową w postaci zaboru w celu przywłaszczenia energii elektrycznej posiadając wiedzę o nielegalnym podłączeniu. Natomiast w niniejszej sprawie, w świetle poczynionych ustaleń, oskarżony J. G. nie tylko samodzielnie dokonał nielegalnego podłączenia, ale i przede wszystkim po jego dokonaniu korzystał z energii elektrycznej w zajmowanym przez siebie budynku. To, iż w świetle poczynionych ustaleń z energii tej korzystały przy okazji również inne osoby zamieszkujące w tym budynku, nie ma istotnego znaczenia dla oceny sprawstwa i winy oskarżonego.

Kwalifikację prawną czynu przypisanego oskarżonemu uzupełnia art. 64

§ 1 kk, albowiem oskarżony działał w ramach określonej w tym przepisie recydywy szczególnej. Oskarżony dopuścił się popełnienia przypisanego mu czynu działając

w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk – w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresach od 03 lipca 2012 r. do 14 grudnia 2012 r. oraz od 24 maja 2014 r. do 13 czerwca 2014 r. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ

w G. z dnia 25 lutego 2009 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 10/09, za przestępstwo kwalifikowane z art. 278 § 1 i 5 kk. To ostatnie przestępstwo, mające charakter umyślny, jest przestępstwem podobnym do przestępstwa przypisanego oskarżonemu w niniejszej sprawie w rozumieniu art. 115 § 3 kk, albowiem również jest przestępstwem przeciwko mieniu, a więc przestępstwem tego samego rodzaju, a dodatkowo również zostało popełnione w celu

osiągnięcia korzyści majątkowej. W efekcie spełnione zostały wszystkie przesłanki do uzupełnienia kwalifikacji prawnej czynu o art. 64 § 1 kk.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia opisanego wyżej czynu Sąd wymierzył oskarżonemu J. G. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara w takiej wysokości jest odpowiednia i stosownie do treści art. 53 § 1 kk jej rozmiar nie przekracza stopnia winy oskarżonego oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, jak również pozwoli na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych wobec oskarżonego oraz potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W kwestiach dotyczących wymiaru kary przede wszystkim wskazać należy, iż wobec wejścia z dniem 01 lipca 2015 r. w życie przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) i w związku z tym znacznych zmian stanu prawnego konieczne było rozważenie zastosowania w niniejszej sprawie art. 4 § 1 kk, zgodnie z którym jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Zdaniem Sądu należy uznać, że o ile sam przepis art. 278 § 1 i 5 kk nie uległ zmianie, o tyle zmiany innych przepisów mających wpływ na treść rozstrzygnięcia co do kary w niniejszej sprawie i porównanie brzmień tych przepisów w datach popełnienia czynu przez oskarżonego oraz w dacie orzekania prowadzą do wniosku, iż stan prawny w chwili orzekania w niniejszej sprawie jest dla oskarżonego mniej korzystny od stanu prawnego obowiązującego w czasie popełnienia przez niego omawianego wyżej przestępstwa. W związku z tym Sąd zastosował przepisy w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu. Względniejsze dla oskarżonego pozostają przede wszystkim obowiązujące w dacie popełnienia czynu regulacje dotyczące zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, bowiem od dnia 01 lipca 2015 r. możliwe jest zgodnie z treścią art. 69 § 1 kk zawieszenie wykonania jedynie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nie przekraczającym roku, podczas gdy wcześniej obowiązujące przepisy dopuszczały zawieszenie kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat, a ponadto w obecnie obowiązującym stanie prawnym możliwe jest warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności jedynie wobec sprawy, który w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności (oskarżony warunkowo tego nie spełnia), zaś przepisy obowiązujące przed dniem 01 lipca 2015 r. warunkowo takiego nie przewidywały. Te ostatnie okoliczności miały decydujące znaczenie dla zastosowania przez Sąd art. 4 § 1 kk i uwzględnienia w niniejszej sprawie stanu prawnego obowiązującego w dacie popełnienia przestępstwa.

Wprawdzie z drugiej strony z uwagi na treść art. 37a kk należy uznać, iż za czyn przypisany oskarżonemu w niniejszej sprawie w obecnie obowiązującym stanie prawnym grozi nie tylko kara pozbawienia wolności, ale także kara ograniczenia wolności albo kara grzywny, jednakże uprzednia kilkukrotna karalność oskarżonego za przestępstwa podobne i tak wyklucza zdaniem Sądu wymierzenie mu w niniejszej sprawie kary rodzajowo innej niż kara pozbawienia wolności, albowiem nie spełniłaby ona stojących przed karą celów, a w tej sytuacji nie było podstaw do zastosowania wobec oskarżonego wspomnianego art. 37a kk i w konsekwencji wspomniane wyżej względy przemawiały za zastosowaniem przepisów obowiązujących w dacie popełnienia przestępstwa.

Należy podkreślić, że za przypisany oskarżonemu czyn stosownie do treści art. 278 § 1 kk w zw. z art. 278 § 5 kk, przy uwzględnieniu treści art. 64 § 1 kk, Sąd mógł wymierzyć karę od 3 miesięcy do nawet 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Tym samym kara orzeczonej w niniejszej sprawie jest zdecydowanie bliższa dolnej granicy ustawowego zagrożenia i jako taka nie może być uznana za nadmiernie surową.

Jako okoliczność wpływającą na zaostrzenie sądowego wymiaru kary Sąd uwzględnił dotychczasowy sposób życia oskarżonego J. G.. Oskarżony był bowiem uprzednio kilkukrotnie karany za analogiczne przestępstwa przeciwko mieniu, polegające na dokonaniu kradzieży energii elektrycznej, i to w zakresie przekraczającym skazanie, na podstawie którego uznano, iż działał on w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 kk (ta ostatnia okoliczność ma wpływ już na ustawowy wymiar kary, natomiast pozostałe skazania powinny zostać potraktowane jako okoliczność obciążająca przy określaniu sądowego wymiaru kary). Jako okoliczności wpływające na sądowy wymiar kary w sposób łagodzący Sąd potraktował natomiast częściowe przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu

i wyrażenie przez niego skruchy, aczkolwiek oskarżony częściowo wycofał się ze swoich twierdzeń w tym zakresie w toku postępowania. Nadmienić należy również, iż oskarżony działał motywowany swoją trudną sytuacją materialną i życiową, co wprawdzie nie usprawiedliwia jego zachowania, z drugiej jednak strony nakazuje uznać jego motywację za takiego rodzaju, która nie charakteryzuje się szczególnie znacznym stopniem społecznej szkodliwości.

Wskazać należy również, iż oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i tym samym, stosownie do treści art. 33 § 2 kk, teoretycznie możliwe byłoby wymierzenie mu obok kary pozbawienia wolności także kary grzywny. Sąd miał jednak na uwadze trudną sytuację materialną oskarżonego, który nie osiąga stałych dochodów, z uwagi na stan zdrowia nie ma większych możliwości zarobkowych, a w perspektywie, z uwagi na treść orzeczenia, może odbywać karę bezwzględną pozbawienia wolności. Sytuacja ta przemawia za uznaniem, iż oskarżony i tak nie uiściłby grzywny i nie można byłoby jej ściągnąć w drodze egzekucji, co z uwagi na treść art. 58 § 2 kk nakazywało odstąpienie od orzekania wobec oskarżonego kary grzywny.

Analizując przesłanki określone w art. 69 § 1 i 2 kk Sąd doszedł do wniosku, iż z uwagi na dotychczasową kilkukrotną karalność oskarżonego J. G., w tym za przestępstwa tożsame co do kwalifikacji prawnej z przestępstwem przypisanym mu w niniejszej sprawie, nie zachodzą podstawy do zastosowania wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Podstawową przesłanką stosowania omawianej instytucji jest bowiem pozytywna prognoza, wyrażająca się w przekonaniu, że sprawca wykona nałożone obowiązki próby i nie powróci do przestępstwa, a zatem wykonanie wymierzonej mu kary nie jest konieczne.

O pozytywnej prognozie, uzasadniającej zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania kary, decyduje całościowa ocena przesłanek wskazanych w art. 69 § 2 kk. Oznacza to, że sprawca wprawdzie nie musi charakteryzować się zupełnie „nienagannym” trybem życia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lipca 1980 r., sygn. akt Rw 258/80, OSNKW 1980/12/91), jednak ocena jego właściwości i warunków osobistych uzasadnia prognozę pozytywną. Należy podkreślić, iż oskarżony był uprzednio, przed popełnieniem przestępstwa przypisanego mu w niniejszej sprawie, kilkukrotnie karany za czyn popełniony w taki sam sposób i w tym samym miejscu. Przemawia to zdaniem Sądu za uznaniem, iż w stosunku do oskarżonego nie można mówić o pozytywnej prognozie kryminologicznej i z dużym prawdopodobieństwem kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania ponownie nie odniosłaby stawianych przed nią celów, a oskarżony powróciłby na drogę przestępstwa, skoro poprzednio orzekane wobec oskarżonego kary, w tym dwukrotnie bezwzględne kary pozbawienia wolności, nie odniosły skutku i oskarżony ponownie popełnił analogiczne co do charakteru przestępstwo.

Sąd orzekł również o kosztach procesu. Przede wszystkim na mocy stosownych przepisów zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokat A. W. (1) kwotę 826,56 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu J. G.. Z kolei na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, pomimo wydania wyroku skazującego, Sąd zwolnił oskarżonego J. G. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym opłaty. Sąd uznał, iż aktualna sytuacja życiowa i materialna oskarżonego, w tym brak stałych dochodów, przemawia za przyjęciem, że wyłożenie tych kosztów byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.